

PRÚTY

IDENTITA, MLADOSŤ, REVOLÚCIA!

WWW.POSPOLITOST.ORG

ČÍSLO 38/TRAVEŇ/MÁJ 2013

ÚVODNÍK

Prúty č. 38, traveň/máj 2013

Možno ste si už všimli, že Slovenská pospolitost spolu so svojim turistickým klubom Plesnivec spustili ekologickú kampaň, ktorá má za úlohu vyčistiť našu drahú slovenskú prírodu. Po zime sa opäť ukázalo, že nezodpovedných ľudí, ktorí rozosievajú odpad po slovenskej prírode, je stále veľa. A tak sa snažíme vyčistiť miesta v prírode tak, aby sa turisti, prípadne rekreatanti nemuseli cítiť ako na smetisku. Uplynulý mesiac sme stihli už tri EKOakcie a plánujeme našu činnosť aj zintenzívniť. Do práce sa s nami pustili aj naši priatelia z Oravskej stráže a členovia airsoftového klubu Antic special force.

Každé číslo e-časopisu Prúty je venované určitej téme a tochtomesačné číslo sme venovali práve ekológii. Naše ekologické pohnútky a to, prečo by sa mal nacionalista starať o prírodu, vysvetľuje titulný článok od Ctibora – **Nacionalizmus a hlbinná ekológia**, ktorý sme prebrali z internetového portálu www.pretrvanie.info. Prebrali sme ho preto, lebo sa s ním absolútne stotožňujeme a je v ňom opísané všetko potrebné o vzťahu nacion-

alizmu a ekológii. Samozrejme, nesmie chýbať ani pravidelná rubrika od Michala Likavčana – **Popolitý pohľad na svet**, ktorá rekapituluje udalosti z domova i zo sveta za uplynulý mesiac. Do tohto čísla sme nezabudli pridať ani riadky poézie vytvorené našimi členmi. Jednou z činností Slovenskej pospolitosti je aj podpora mladých umelcov a preto ste sa v minulosti stretávali a v budúcnosti sa i stretávať budete s ich tvorbou. Do pravidelných rubrik patrí aj **Historický kalendár**, ktorý spracúva Simona Kocurková, ktorý vám pripomenie významné osobnosti a dátumy slovenskej histórie za mesiac máj. Už dlhší čas sme vám nepriniesli žiadny rozhovor a tak to teraz naprávame a prinášame vám **rozhovor s mladým hudobníkom – umelcom Rebornom**, v ktorom vám predstaví svoj hudobný projekt a niečo zo svojich plánov, či histórie Rebornu. Uverejňujeme i ďalšiu, teda piatu a zároveň poslednú časť z cyklu **Spolky miernosti** od Ludovíta Štúra. S jeho myšlienkami sa ale v Prútoch nestretávate posledný krát, pretože naše náhľady na svet vychádzajú z jeho učenia, preto

je nám v mnohom inšpiráciou, preto v uverejňovaní jeho prác budeme pokračovať. V rozhovore s Rebornom sa dozviete o tom, že nedávno vydal svoj **nový album - Horizont**, preto sme do tohto čísla umiestnili i horúcu recenziu na toto dielo. Je to prvá uverejnená recenzia o tomto CD. **Toto CD si môžete u nás aj objednať, konkrétne na e-mailovej adrese obchod@pospolitost.org**. Cena je naozaj výhodná a preto neváhajte, kým sa neminú. Ako posledný článok sme uverejnili esej od nášho čitateľa Stanislava, ktorý píše o tom **Čo spája Európanov**. I keď je to trochu pesimistický článok, tak je kruto pravdivý a hlavne sa dá z neho poučiť, kde robí súčasná európska civilizácia chyby.

Myslíme, že v tomto čísle nájdete kopec zaujímavých informácií, ktoré pre vás krvopotne pripravujeme a tak dúfame, že vás náležite obohatíme a že vy oceníte našu prácu. Tak vám teda želáme veľa zdraru a hlavne príjemné a podnetné čítanie!

Redakcia

DRAHÍ ČITATELIA PRÚTOV, DRAHÍ SYMPATIZANTI SLOVENSKEJ POSPOLITOSTI!

ĎAKUJEME VÁM ZA VAŠU PREJAVENÚ DÔVERU A VAŠU VERNOSŤ. ĎAKUJEME VÁM, ŽE STE NÁM POUKÁZALI VAŠE 2% Z DANÍ. ZÍSKANÉ FINANČNÉ PROSTRIEDKY VYUŽIJEME NA NAŠU ČINNOSŤ, AJ NA TVORBU NÁŠHO/VÁŠHO E-ČASOPIŠU PRÚTY. POKÚSIME SA HO EŠTE ŠKVALITNIŤ, ABY SME VÁS ANI V BUDÚCNOSTI NESKLAMALI. BEZ VÁS - NAŠICH ČITATELOV BY SME NEZNAMENALI NIČ.

VAŠA

*Slovenská
Pospolitosť*

NACIONALIZMUS A HLBINNÁ EKOLÓGIA

Dve strany jednej mince - pretrvanie.info

Pôvodne som chcel článok o nacionalizme a ekológii napísať ja, no pri surfovaní na internete som našiel článok, ktorý presne vyjadril to, čo som chcel napísať i ja, takže som ho s dovolením autora prebral do nášho e-časopisu Prúty. Článok presne popisuje to, že nacionalizmus a ekológia sú dve strany tej istej mince. Žiť nacionalistickou ideou by malo automaticky znamenať žiť i ekologickou ideou. Pretože ak milujeme svoju vlasť, znamená to, že milujeme i svoj domov, teda prírodu. I príroda je totiž naše dedičstvo po predkoch, ktoré musíme chrániť pre budúce generácie. Článok je prevzatý z internetového portálu pretrvanie.info. Nebudem vás teda už dlhšie zdržiavať týmto úvodom, aby ste sa mohli pustiť do čítania.

Jakub Hromoslav Škerbák

Hoci väčšine ľudí sa môže zdať, že nacionalizmus a ekológia sú dve rôzne, navzájom nesúvisiace veci, je cieľom tejto eseje dokázať pravý opak. Teda, že obe by mali byť pevnou súčasťou jedného svetonázoru, že jedna bez druhej majú len málo zmyslu, a že obe osamotene ani nemôžu fungovať, kým nie sú zakorenené v komplexnej životnej filozofii. A napriek tomu, že sa na to dnes už zabudlo, oba tieto svetonázory majú k sebe oveľa bližšie aj z historického hľadiska, pretože počiatky ekológie sú spojené s nemeckým romantickým ľudovým hnutím 19. storočia. Už tam sa objavil názor, že krajina je viac než obyčajným zdrojom surovín, ale že sa naopak výrazne podieľa na formovaní s ňou

spojeného národa. Nemusíme ísť pre ďalšie príklady do cudzích krajín, v tvorbe slovenských romantických autorov sa odráža obdiv k rodnej krajine a i k životu tunajšieho ľudu, ktorý s ňou bol spätý na život a na smrť.

Nechcem však argumentovať len historickou príbuznosťou oboch hnutí. Nacionalizmus i ekológia, obe tieto ideológie sa vo svojich predstavách vracajú k fungujúcim lokálnym komunitám, ktorých základom je vzájomná pomoc a zväzky postavené na spoločnej potrebnosti, nie na finančných transakciách. Moderná spoločnosť dala prednosť systému založenom na dave jednotlivcov neukotvených žiadnymi zväzkami k nikomu a ničomu okrem

samých seba. Taký spôsob života musí byť neprijateľný rovnako pre ochrancov prírody ako i pre ochrancov kultúry a krvi. Ziskuchtivosť a ľahostajnosť voči všetkému, okrem ukájania vlastných potrieb, sú spojenými nádobami a prameňmi mnohých fundamentálnych problémov súčasnej doby. Pre komunity v minulosti, a verím, že aj budúcnosti, jednou z najdôležitejších vecí bolo pokračovanie. Všetkým, čo členovia obcí robili, sa snažili zabezpečiť správne fungovanie vecí božských i ľudských, za svojho života i po svojej smrti. Budúcnosť po vlastnej smrti je slovné spojenie, ktoré modernému človeku nedáva žiadny zmysel. Preto je pre neho ochrana, povedzme domácich zvierat, len vecou

odreagovania vlastných komplexov a zlého svedomia. Prírodu chráni z pomýleného súcitu, nie z hlbokého presvedčenia, pretože ju vníma ako niečo odtrhnuté od "sveta ľudí." Ako sme povedali skôr, veci robené bez nejakého "vyššieho" kontextu, ktorý vnímame ako správny, nemajú zmysel. Sú len zabíjaním nudy, snahou dať svojmu životu niečo, čo mu počas bežných dní otupnej hibernácie nedokážeme poskytnúť. A dnes, keď je slovo ekológia v móde a ekologické je vlastne všetko vrátane predaja stoviek najrôznejších produktov, je to ešte navyše spôsob, ako si ľahko získať popularitu alebo niečo predat.

Ponúkaným kontextom môže byť zviazanie jednotlivca so životným prostredím, ktoré mu je vlastné. A to nie len s lokálnymi ekosystémami a krajinou, ale aj s miestnymi zvykmi, kultúrou, rečou. Pre takéhoto človeka nie je väčšej radosti, než návrat medzi jemu známych ľudí, do jemu známeho prostredia, ak prostredie z jeho spomienok alebo detstva práve nezničila infraštruktúra potrebná pre stavbu novej diaľnice alebo intenzívna ťažba. Teší sa z krás krajiny aj v cudzích krajinách, ale predovšetkým intenzívne prežíva jemu blízky svet. Teší sa z nádhery lesov a kopcov alebo zúri nad novými ranami, ktoré za krátky čas zohavili jemu milé miesta. Podobné veci nepochybne zažívajú niektorí ľudia vo Fínsku pri pohľade na jazerá, či v Rusku pri pochode tajgou. Takéto pocity sa ľuďom z veľkomiest vytrácajú. Snáď ešte vedia uchopiť čaro okamihu v peknej krajinke, ale je to len dovolenkový pocit, ktorý môžu v letnom okamihu prežiť hocikde a v skutočnej plnosti vlastne nikde. Znovu tu vidíme nutnosť zapojenia aspoň istej dávky aj toho najnižšieho druhu lokálpatriotizmu, aby mohla byť ochrana prírody dlhodobo účinná

a zmysluplná. Bez zabezpečenia jej pokračovania, nielen v budúcich rokoch, ale aj počas budúcich generácií, bez spojenia ľudí s krajinou, za ktorú budú pociťovať zodpovednosť, ide len o úsilie vychádzajúce nazmar. Opačne to platí aj pre nacionalistov. Aký má zmysel láska ku krajine bez skutočného puta s ňou? Mávanie s vlajkou v protichemickom kryte, či vo vzduchotesne izolovaných utopických platformách budúcnosti! Už len tá predstava vyvoláva úsmev, hoci by bol snáď skôr namieste plač, pretože sa bojím, že až desivo zodpovedá prirodzenosti mnohých dnešných nacionalistov.

„Ponúkaným kontextom môže byť zviazanie jednotlivca so životným prostredím, ktoré mu je vlastné. A to nie len s lokálnymi ekosystémami a krajinou, ale aj s miestnymi zvykmi, kultúrou, rečou.“

Samozrejme, oproti minulosti sa mnohé zmenilo. Vtedy bolo puto našich predkov s ich otčinou nevyhnutnosťou, dnes ide vo veľkej miere už len o osobný výber. To však neznižuje našu zodpovednosť voči rodnej krajine, ale aj voči našim prípadným potomkom. Zmysluplný život za čestných podmienok. O to tu predsa ide, nie? Tento cieľ by mal byť rovnako vlastný ochrancom životného prostredia, ako aj ochrancom dedičstva. Ak dobré a pekné veci nepretrvávajú a zostanú len továrne, obchodné centrá a pouličný slang, všetci sme všetko prehrali. Spoločne vnímame výsledky, ktoré priniesol kozmopolitný životný štýl. Strácajú sa celé krajinky, mestá v našej krajine sú zrkadlovým odrazom miest v ďalekom zahraničí, zvyky sú zabudnuté alebo zapadajú prachom kdesi v archívoch a nahrádza ich šedá globálna uniformita. "Ubi bene, ibi patria," je heslom dnešných čias. Zodpovednosť voči iným alebo in-

ému sa vytratila. Idem tam, kde sa mi dostane najväčšieho životného komfortu. Dnes vyťažíme lesy tu, vyplundrujeme a využijeme zem na pokraj jej síl a potiahneme inam. A ostatní, naši pokračovatelia, príroda? Tí nech všetci tiahnu do čerta! Krátkozrakosť týchto životných múdrostí nám ešte môže priniesť pár nemilých prekvapení už počas našich vlastných životov, ak nám nestačí to, čo sme zatiaľ dosiahli.

Kde teda hľadať východisko? Ako som už počas tejto eseje viackrát naznačil, obidve ideológie dávajú oveľa väčší zmysel, keď sú navzájom prepojené, ako keď stoja samostatne. Len tak sa človek môže stať "bratom" prírody, ale predovšetkým skutočným bratom tým ľuďom, s ktorými bude užšie zviazaný, nie len osamotenou postavou v zástupe. Takýto spôsob nahliadania na život, obzvlášť, keď sa odzrkadlí v reálnych skutkoch, bude oveľa bližší životu našich predkov, ale predovšetkým bude oveľa zdravší a zmyslupnejší ako všetky alternatívy, ktoré mu môže dnešná spoločnosť v dlhodobých perspektívach ponúknuť. Žiť plný život v zdravom a podnetnom prostredí, ktoré jednotlivcovi predkladá výzvy uspokojujúce jeho myseľ a telo než splnenie dennej normy pri páse, medzi ľuďmi so spoločnými hodnotami a kultúrou sa možno zdá byť len peknou predstavou. Ale aj tá predstava má v sebe omnoho viac čara než prefabrikované sny z katalógov a reklám. Výber je len na nás.

zdroj: www.pretrvanie.info

Ctibor

POSPOLITÝ POHLAD NA SVET

Správy z domova i zo sveta - Apríl 2013

Svetové udalosti

• Po vzore Veľkej Británie sa i Holandsko prikláňa na cestu vypísania referenda o vystúpení z EÚ. Petíciu za referendum podpísali tisícky ľudí a podporuje ho aj niekoľko politických strán. Holandsko je tak ďalším štátom, ktorý sa pridáva na stranu euroskeptikov a nemieni ďalej tolerovať nedemokratické a imperalistické počínanie EÚ, ktorá svojim konaním ničí slobodné národy Európy.

• V Česku sa po zmene prezidenta z euroskeptika Klausa na Zemana viditeľne zmenila aj rétorika voči EÚ. Miloš Zeman pristúpil ku kroku, ktorý dlhodobo Klaus odmietal a na Pražský hrad vyvesil zástavu EÚ. Vyvesenie tejto okupačnej handry v obrích rozmeroch doplnil o honosný ceremoniál za účasti Josého Manuela Barrosa a iných euroúradníkov. So Zemanom zjavne nesúhlasili viacerí ľudia, keďže počas tohto ceremoniálu sa viacero skupín zhromaždilo okolo Pražského hradu a hlasným krikom a písaním to dali najavo. Tento Zemanov krok síce na prvý pohľad nebol tak zásadný či vážny, avšak v konečnom dôsledku je to veľký signál, že Praha po zmene hlavy štátu nastupuje aj novú cestu k poslušnosti EÚ.

• V Holandsku sa vyšší súd zastal organizácie, ktorej činnosťou je propagácia a snahy o legalizáciu pedofílie. Túto organizáciu predtým nižší súd zakázal. Svoje rozhodnutie vyšší súd odôvodnil tým, že činnosť tejto organizácie nepredstavuje hrozbu pre spoločnosť. Nevieť potom, čo vlastne za hrozbu spoločnosti tento súd považuje, keď zneužívanie malých detí psychicky narušenými jedincami hrozbou nie je. Hold takýto je trend dnešnej doby a prehnaná tolerancia nás i našu spoločnosť ťahá stále do väčšieho bahna. Tento trend začal akceptovaním úchyľky menom homosexualita a už vtedy sme upozorňovali na neblahé smerovanie. Dnes každý, kto odmieta prijať túto úchyľku za normálnu je „homofóbny“, z každej strany sa nám natláča propagácia tejto úchyľky, ba dokonca deti sú vedené k tomu, aby si ju osvojili a to všetko za finančnej pomoci štátu. Dnes sa vo viacerých krajinách vo svete zoskupujú pedofili a začínajú rovnakú propagačnú kampaň, ako kedysi homoúchyláci. Preto je dosť možné, že v rámci tolerancie a rôznorodosti budeme pri snahe o ochranu našich vlastných detí pred úchylákmi označovaní za pedofóbnych, ba dokonca budeme možno súdne trestaní.

• Vo Francúzsku to vyzerá tak, že

po tom, čo bol umelo pretlačený zákon o manželstvách úchylákov, i napriek obrovskému odporu verejnosti, štátna moc plánuje zájsť ešte ďalej a dáva sa dokonca do intenzívneho boja proti tradičnej rodine. Šokujúcim bol prípad, keď polícia zatkla muža, ktorý mal na mikine obrázok tradičnej rodiny, či zbitie kňaza políciou, kvôli hlásaniu tradičnej rodiny. Tu sa ukazuje skutočné smerovanie dnešnej homopropagandy a jej skutočné ciele. Hlavným cieľom obhajcov tejto úchyľky nie je získanie akejsi rovnoprávnosti, ale totálny rozklad spoločnosti a zničenie tradičnej rodiny a tradičných hodnôt. Pokiaľ zničia tradičnú rodinu, zničia základný kameň morálky v spoločnosti a dostaneme sa zas o niečo bližšie k totálnemu morálnemu úpadku. Toto smerovanie k rozkladu tradičných hodnôt a rodín dokonca priznali i niektorí z vysokých homoaktivistov, preto sa nedajme zastrašiť akýmsi osočovaním že sme „homofóbni“, je to účelové zastrašovanie ľudí, ktorí bojujú za tradičné a správne hodnoty.

• Vo Veľkej Británii vyvesil jeden z domácich obyvateľov v okolí rybníka tabuľu s nápisom : „Východoeurópanom vstup zakázaný“. Veľa

Ľuďi toto jeho počinanie rozhorčilo, ja osobne ho však plne chápem, ba dokonca podporujem. Sú tu hneď dva aspekty, prečo s tým súhlasím. Jedným je fakt, že Východoeurópania predstavujú vo Veľkej Británii prístahovalecký živel. Prišli tam paraziticky využívať vyššiu životnú úroveň, na ktorej budovaní sa však nepodielali a i keď pracujú, užívajú si lepšie platové ohodnotenie či úroveň života, ktorú budovali predkovia Britov pre Britov. Druhým faktom je, že veľa z tých predmetných Východoeurópanov tvoria jedinci, ktorí neprišli parazitovať len na lepšie platenej práci, ale dokonca drzo prišli parazitovať na britskom sociálnom systéme. Obrázok si môžeme spraviť aj vďaka Slovensku, keď je všeobecne známe, že do Veľkej Británie s obľubou odchádzajú celé cigánske rodiny či dokonca osady.

- O Islande sa toho v poslednej dobe v pozitívnom svetle narozprávalo dosť. Po úspešnej občianskej revolúcii, znárodnení bánk a prenasledovaní vinníkov islandskej krízy sa zdalo, že budú napredovať k lepším zajtrajškom. Opak je pravdou a Islandčania veľmi rýchlo zabúdajú na to, kto je kto. Stačili 2 roky na to, aby si Islandčania zvolili ako vládnú stranu tú, ktorá ich v konečnom dôsledku do krízy priviedla a proti ktorej sa viedli obrovské protesty. Je otázne či sa toto stalo vďaka hlúposti obyvateľstva, či vďaka masívnej propagande, v každom prípade to však zrejme znamená neúspešný koniec islandskej revolúcie a návrat finančného sektora k moci. Podobný trend hlúposti voličov však nie je ničím ojedinelý, stačí sa pozrieť na našu politickú scénu, kde stačí, keď si niekto vylepí billboardy so sľubom istôt a okamžite dostane 40% hlasov a i keď po voľbách práve tieto sľubované istoty začne ničiť a ľudí vrhať do čoraz väčšej biedy, hlúpy volič ho stále podporuje.

- V apríli sme si tiež pripomenuli 70. výročie objavenia masových hrobov poľských dôstojníkov, ktorí boli zavraždení sovietskou armádou v Katyňskom lese. V našich končinách je praxou že sa na vražedné režimy nahliada úplne rozdielne. Kým o nacistickom Ne-

mecku počúvame na každom kroku pri každej príležitosti, o zverstvách komunistického Sovietskeho zväzu sa mlčí, ba dokonca sa títo vrahovia a okupanti oslavujú ako akýsi „osloboditelia“. Preto považujem za veľmi dôležité, aby sa nahlas rozprávalo o takých zverstvách, akým bol i Katyňský masaker. Je načase, aby sme komunistickej propagande povedali jasné NIE a pristupovali k zástancom tohto režimu ako k schvalovateľom vražd a teroru, ktorý na desaťročia tento režim priniesol. Nesmieme dovoliť, aby tie milióny obetí tohto vraždiaceho červeného stroja padli do zabudnutia.

Slovenské udalosti

- Služba niektorých štátnych zamestnancov sa čoraz viac dostáva do sféry zbytočnosti, respektíve dokonca nebezpečnosti pre obyčajných ľudí. O zbytočnosti našej armády v stave v akom sa momentálne nachádza, hovoriť snáď nemusím, keď naši vojaci nie sú na to aby chránili vlasť, ale na to aby plnili okupačné a mocenské záujmy USA a NATO a zároveň ich profesionalita je na úrovni detí hrajúcich sa v škôlke na vojakov. Tento mesiac sa zas predviedlo zdravotníctvo i policajný zbor. Najskôr šokoval prípad staršieho pána, ktorého odmietli po úraze hlavy ošetriť na pohotovosti len kvôli tomu, že nemal pri sebe kartičku poisťovne a tento následne doma zomrel. Je nehoráznosťou, že na Slovensku život závisí od niečoho tak banálneho, ako je akási kartička a bez nej vás nechajú bez mihnutia oka i zomrieť. V druhom prípade sa zas vyznamenali policajti, keď pri zásahu v pohostinstve zavraždili nevinného človeka. Po spacificovaní mu policajti kolenom klačali na krku a vôbec ho nezaujímalo, že dotyčný nemôže dýchať. S podobnými brutálnymi praktikami mentálne zaostalých a narušených jedincov z radov policajtov máme bohaté skúsenosti i my, keď arogantne a bez akýchkoľvek ohľadov človeka bez váhania dokaličia, ba dokonca sa tomu ešte smejú. Je na zamyslenie, akým kľúčom sú vyberaní títo štátni zamestnanci, keď niekomu je dôležitejšia obyčajná kartička ako záchrana ľudského života, či dokonca iní úctu k človeku či ľudskému

životu ako takému ani nemajú a dokonca sa príslušné orgány nehanbia vyhlásiť, že všetko prebieha v úplnom poriadku.

- Znova sa nám vyznamenal minister Čaplovič. Najskôr sa blysol, lebo je ochotný zaplatiť 25 miliónov za projekt, ktorého poskytnutie malo predtým ministerstvo dohodnuté zadarmo. Tiež prišiel s návrhom podľa komunistov a chce zakázať rodičom vyberať svojim deťom školu podľa kvality vzdelávania a nútene ich umiestňovať do škôl podľa ich trvalého bydliska. Odpor rodičov na seba nenechal dlho čakať a Čaplovič sa zmohol len na primitívnu výhovorku, že podľa neho nie je dobré keď deti ráno skoro vstávajú, aby ich rodičia mohli zaviezť do školy, ktorá sa nachádza ďalej od ich bydliska. Čo je však pravým dôvodom tohto jeho počinania? Nie, ani omylom pánovi ministromi nezáleží na deťoch, ba naopak je to frontálny útok na kvalitu ich vzdelania. Nie je ničím výnimočným, že rodičia nechcú dávať svoje deti do škôl s veľkým podielom neprispôsobivých cigánskych detí, nakoľko nielenže sa vďaka zaostalým cigánom ich deti nerozvíjajú a sú nimi brzdené, ale zároveň sú vystavované nežiaducim degeneratívnym vzorcom správania cigánskeho etnika. Preto mnoho rodičov svoje deti radšej vozí desiatky kilometrov do školy, kde sa im dostane kvalitné vzdelanie. To sa však ministromi zrejme nepáči a je ochotní obetovať úroveň vzdelania slovenských detí i ich mravnú výchovu a rozvoj len kvôli tomu, aby „úpešne“ začlenil cigánske etnikum do spoločnosti. Je to jedna z ďalších foriem útlaku Slovákov na úkor cigánskeho etnika no je o to desivejšia, že je to útok na slovenské deti, čo je v podstate útok na slovenskú budúcnosť ako takú.

- Premiér Fico je si svojou neohroziteľnosťou tak istý, že začal otvorene hovoriť o vzdaní sa suverenity v prospech EÚ. Ba dokonca výsmešne priznal, že už dnes nie sme úplne suverénnym štátom, čo naši aktivisti tvrdia od vstupu Slovenska do EÚ. Plánuje dokonca pokračovať v zmenách zákonov podľa EÚ a dokonca chce pristúpiť k zmene ústavy. Túto ohavnú vlastizradu dokonca korunoval

výrokmi ponížujúcimi Slovensko a Slovákov. Podľa jeho slov nič sami nedokážeme, a preto je integrácia pre nás jedinou možnou cestou. Taktiež sa v podobnej rétorike vyslovila i nemecká kancelárka Merkelová, ktorá tiež žiada od členských štátov, aby sa vzdali svojej suverenity v prospech EÚ. Dlhé roky naši predkovia bojovali a umierali PRÁVE za tú suverenitu, za slobodu a sebaurčenie nášho národa, všetci národní veľikáni hovorili o vysnívanej suverenite a samostatnosti a dnes tu stojíme a pozeráme sa na zaplatteného zradcu slovenského národa, ktorý systematicky pracuje na zničení Slovenska a zániku Slovákov. Ak toto Slováci dopustia, bude to totálnym pohrdaním životmi našich predkov, túžiacich po slobode. Žalár národov sa uzatvára, je načase konať, pretože ak nebudeme konať dnes, je možné, že v budúcnosti sa nám zachrániť slovenský národ a štát nepodarí, pretože oboje jednoducho prestane existovať.

• Vláda chce pristúpiť k ďalším krokom likvidujúcim Slovákov, ktoré v predvolebnej kampani veľkoryso nazvali „istotami“. Chcú zavádzať

nové dane, ba dokonca chcú prísť s návrhom zvyšovania veku odchodu do dôchodku a to nie jednorázovo, ale každoročne. Taktiež chcú siahnuť na rodinné prídavky či výhody rodinám, ktorých príjem je viac ako 1000 eur, čo znamená že stačí ak otec a matka majú plat 500 eur, čo nie je ani len priemerná mzda na Slovensku a povedzme si úprimne že 500 eur nie je žiadna úžasná výplata. Týmto krokmi vláda systematicky vyškrtáva akékoľvek výdavky štátu smerom k ľuďom. Žiadne dávky, žiadne dôchodky či zvýhodnenia, proste bežný poctivý pracujúci Slovák od štátu nedostane nič, i keď bude do štátu prispievať čoraz väčšími daňami i viacerými druhmi daní. Štát ako taký sa týmto postupne dostáva do pozície obyčajného úžerníka, ktorý len jednoducho vyťahuje peniaze z vreciek poctivo pracujúcich Slovákov.

• Slovensko je rajom pre investorov, potvrdil to i rozbor v ktorom sa ukázalo, že týchto zahraničných otrokárov ku nám lákajú nízke platové náklady na zamestnancov, vysoká a profesionálna produktivita či rôzne daňové výhody ktoré môžu

poberať od štátu. Jednoduchšie poverené, zahraničné firmy sem idú preto, lebo za smiešne peniaze tu môžu vykorisťovať Slovákov a oni im ešte odpustia dane, ktorými by podporovali Slovensko a tak zo všetkého čo tu vyrobia majú len čistý zisk. Samozrejme, v prípade čo i len minimálneho zhoršenia týchto podmienok bez mihnutia oka zbalia výrobu a presúvajú sa ďalej na východ. Je toto skutočne čo chceme v našom štáte? Hordu zahraničných vykorisťovateľov, ktorá si plní vrecká na otrockej práci Slovákov? Prvou chybou sú politici, ktorí za 5 korún dokážu predať i vlastnú mať a preto vytvárajú týmto otrokárom výhodne podnikateľské prostredie i napriek tomu, že zruinujú slovenských podnikateľov. Druhou chybou sú však samotní Slováci, ktorí sú stále ochotní pracovať v neľudských podmienkach za almužnu bez toho, aby bojovali za svoj lepší život. Preto podporujme slovenské firmy a nedovoľme, aby sa zo Slovenska stala len krajina otrokov, ktorí vyrábajú za pár korún veci pre západných podnikateľov.

Michal Vítazoslav Likavčan

Z TVORBY ČLENOV SP

Obraz dnešný (zajtrajší)

Dnešná doba – tak tá je veru divná,
ale nadávať nestačí; povstať treba!
Nech k zemi padajú zradcovia rodu –
ktorí spravili zlotu môjmu národu!
A potrestáme ich za každú krivdu!

Máme na to právo, hlas srdca načúvaj,
i keď v boji padneš vstaň, len sa nevzdávaj!
Lebo pokiaľ stojíš – veríš – má to zmysel,
už je čas vstať, pomsta Ti zatemnila myseľ!
Je lačná po krvi zradcov, nikdy sa nevzdáš,
ešte náš boj neustal, ešte neprišiel ten čas,
márne sú kroky proti nám; nik nezlomí nás!

Teraz prichádza náš čas! – Náš čas pravdy –
a konečne očistíme našu zem raz a navždy!

Vladivoj

Neboj sa, mamička!

Neboj sa, mamička, to prejde,
je to len básnička písaná krvou a slzami,
Čo utieraš si z líčka dlaniami,
keď berú ma za môj názor, názor pichľavý.
A ty, sestrička, nesúd!
Neobviňuj tých, čo vedú ma k múru!
Nevedia ešte, čo činia, keď slobodu mi berú.
Nie oni, ale ich pán za to môže, on potiahol kohútik revolveru.
Otec, a ty o rodinu sa staraj, nesmúť, nepremýšľaj,
kde končí táto púť.
Prečo musel som do osieho hniezda kopnúť?
Pretože tam, kde slnko svieti a človek svojeti je verný,
tam chcem žiť a nie v krají, kde človek človekom sa bojí byť.
A ty, národ môj, pozri aj život dám za teba svoj,
preto Slovák vždy na stráži stoj, rodu verný buď a ochraňuj
národ svoj!

E.J.

HISTORICKÝ KALENDÁR

Máj

Dňa **1. mája 2004** sa **Slovensko** bohužiaľ stalo súčasťou žalára národov – Európskej únie. Stratili sme slobodu, samostatnosť, štátne hranice, svoju menu, možnosť sami o sebe rozhodovať a strácame pomaly aj národnú identitu. Je načase, aby si Slováci uvedomili závažnosť tejto situácie a bojovali spolu s nami proti EÚ, pretože nám nič dobré v budúcnosti určite neprinesie.

4. mája 1919 zomrel významný človek našich dejín **Milan Rastislav Štefánik** – astronóm, politik a generál. Vo svojich mladých rokoch sa začal venovať astronómii vo Francúzsku a v roku 1915 bol odveľený na front, kde bol známy svojou veľkou odvahou a vynaliezavosťou. Vo vojne videl možnosť osamostatnenia Slovenska a za túto myšlienku intenzívne bojoval. Jeho smrť bola tragická, jeho lietadlo sa zrútilo cestou späť do rodnej vlasti. Podľa oficiálnej teórie bolo príčinou nešťastia vraj zlé počasie, či porucha lietadla, avšak havária sa precízne vôbec nevyšetrila. Existujú dôkazy, že sa Štefánik stal obeťou mocenských ambícií Beneša a Masaryka. Milan Rastislav Štefánik je pre nás dodnes veľkým vzorom vojenskej cnosti, hrdinstva a boja za slobodu národa, aj čo by mal za ňu život položiť.

6. mája 1877 zomrel **Viliam**

Pauliny-Tóth – politik, básnik a publicista. Jeho literárnu činnosť no i zmýšľanie ovplyvnil hlavne L. Štúr, pod ktorého vplyvom študoval v Bratislave. Počas práce vychovávateľa v šľachtických rodinách sa zoznámil aj s Jankom Kráľom a Jánom Rotaridesom. Bol dôstojníkom v povstaleckom vojsku a neskôr sa stal podpredsedom Matice slovenskej a takisto prvým predsedom Slovenskej národnej strany založenej roku 1871.

13. mája sa narodil **Pavol Jozef Šafárik**, jazykovec, ktorý položil základy slavistiky. Mal aktívny vzťah k ľudovej kultúre a rozvíjal vzťahy medzi Čechmi a Slovákmi. Celý svoj život sa venoval zbieraniu diel ľudovej slovesnosti, pobádal k tomu aj ostatných, aby tým posilňovali národný život a materinský jazyk. Venoval sa takisto štúdiu slovanských literatúr a celkovo slovanskej histórii. Slovanstvu venoval niekoľko svojich prác.

17. mája 1860 sa narodil prozaik, dramatik a publicista **Martin Kukučín**. Bol významným predstaviteľom realizmu. Aktívne pracoval v slovenskom akademickom spolku Detvan, po ukončení lekárskeho štúdia odišiel do Dalmácie, avšak kontakt s rodným Slovenskom udržiaval aj naďalej a publikoval práce v Slovenských pohľadoch.

Vo svojej tvorbe bol verný tvoreniu národnej literatúry, venoval sa hlavne motívom z dedinského prostredia.

18. mája 1874 zomrel **Gašpar Fejérpataky-Belopotocký**, významný kultúrny pracovník. Aktivizoval sa v národnom hnutí a štúrovcom v ich práci veľmi pomáhal. Napríklad aj pri založení spolku Tatrín a podporil aj Ludovíta Štúra pri jeho vydávaní Slovenských národných novín. Vďaka nemu bolo založené aj prvé ochotnícke divadlo na Slovensku a prvá verejná knižnica v Lip tovskom Mikuláši.

19. mája 1883 zomrel významný básnik slovenského národa **Samo Chalupka**. Už od mladosti sa aktívne zapájal do slovenského národného hnutia. Bol členom tajného spolku Vzájomnosť, neskôr členom spolku Tatrín, spolutvorca Memoranda národa slovenského a takisto spoluzakladateľ Matice slovenskej. Bol hlavným reprezentantom romantizmu, v jeho básňach ho teda ovplyvnila hlavne ľudová slovesnosť. Jeho snád najznámejšia báseň Mor ho! je veľkým odkazom pre nás všetkých, ani v tejto dobe sa nesmieme báť prejavovať odpor a bojovať za samostatnosť Slovenska.

21. mája 1928 zomrel **Martin**

Kukučín.

23. mája 1876 zomrel **Janko Král**, jeden z najvýznamnejších a najradikálnejších básnikov štúrovskej generácie. So štúrovcami sa zoznámil na bratislavskom lýceu. Vtedy sa aktívne zapájal do literárnej a zberateľskej činnosti Katedry reči a literatúry československej.

Zúčastnil sa takisto príprav pre založenie Tatrína. Počas revolúcie burcoval poddaný ľud proti feudálom a aktívne sa zúčastňoval bojov s dobrovoľníkmi. Janko Král bol síce samotár, ale zato veľký burič a revolucionár. Jeho poézia je plná emócií a právom ho Štúr označil za najtalentovanejšieho básnika.

29. mája 1637 zomrel **Juraj Tranovský**, evanjelický farár, tvorca českých a latinských duchovných piesní a modlitieb a významný predstaviteľ slovenskej barokovej literatúry. Jeho najvýznamnejším dielom je Citharasanctorum, prvý tlačený evanjelický spevník na Slovensku.

Simona Kocurková

ROZHOVOR - REBORN

Ambient, neoklasika - Nová Dubnica

Reborn vznikol v roku 2006 ako one-man projekt jedného hudobníka z Novej Dubnice. Ako

prvý debutový album vydal album National front (2007 a znova vydaný v roku 2011), ktorým priniesol úplne

niečo nové na našu hudobnú scénu. Nasledovali albumy Ragnarok (2009), Karpathia (2011) a najnovší album Horizont (2013). Reborn nie je na slovenskej národoveckej hudobnej scéne žiadnym nováčikom, no možno ho označiť za niečo výnimočné. Výnimočný je, pretože je originálny a žánrovo iný, ako všetky ostatné národovecké kapely. S národoveckými textami sme sa mohli stretnúť najmä v rockovej, punkovej, či metalovej hudbe, ktorú hrá väčšina dnešných kapiel na našej scéne. Reborn nemožno jednoducho žánrovo zaškatulkovať, ale ak by sa mal tento štýl definovať, tak by obsahoval prvky ambientu, martial, neoklasiky, folku. Významná je v jeho tvorbe najmä epickosť a hlavne atmosféra, preto je jeho hudba určená najmä náročnejším poslucháčom. Hudba rebornu je tvorená najmä na klávesoch. I tématicky je Reborn pestrý. V jeho tvorbe sa objavujú témy ako národovectvo, predkresťanská viera, vikingská téma, láska k vlasti a túžba po slobode. Reborn sa podieľal aj na činnosti ďalšej slovenskej kapely s názvom Brotherhood, kde fungoval ako textár, spevák a klávesák. Reborn má svoj profil vytvorený aj na českom hudobnom portáli: <http://bandzone.cz/rebornambient>.

Hudobný štýl Rebornu je na národoveckej hudobnej scéne na Slovensku ojedinelým javom. Prečo si začal robiť takýto štýl hudby? Dnes je v móde škatulkovanie. Ako by si sa zaškatulkoval ty, čo sa týka hudobného žánru?

Zdravím. Tak Reborn je svojský, hlavne hudbou. Ľudia nacionálne

texty mohli u nás počuť prevažne v rockovej, či metalovej muzike, tak som sa rozhodol, že prečo nespraviť u nás niečo nové, ak sa to tak dá správnym slovom nazvať. Texty su prevažne s vlasteneckou tematikou, bojovou, vikingskou, gotickou a podobne. Reborn zaškatulkovať je dosť zložitý. No ja Reborn nazývám ambient. Album National front je

vlastenecký album, Ragnarok je o Ásatrú s nacionálnym podtextom, Karpathia je neoklasikálny inštrumentálny album a Horizont je taký muzikálový album s pestrejšou tematikou... Takže z tej tematiky je toho v Reborne dosť.

Prečo si vybral názov Reborn?

Keď som nahral svoj debutový album v roku 2006, tak som nemal

REBORN

National Front

pre tento album pevný názov, dokonca som nemal ešte ani názov môjho projektu. No bolo mi jasné že názov musí mať ako Interpret, tak aj album. Album som nazval National front, čo vystihujú texty skladieb. Čo sa týka názvu Reborn, tak tento názov mi prišiel k hudbe aj textom najvýstižnejší. Názov Reborn som začal používať aj jako svoje umelecké meno. Každý môj album, ktorý vyšiel pod názvom Reborn je môj sólový projekt.

Neuvažoval si niekedy do tvojho projektu pribrať aj iných hudobníkov?

Pravdaže som uvažoval... No zatiaľ som účinkoval ako spevák, textár a klávesák v kapele Brotherhood. Tiež som trochu priložil ruku k dielu debutového albumu kapely Golden Age, kde som do dvoch skladieb nahral klávesy. Čo sa týka Rebornu nikto iný v ňom neučinkuje, okrem Reborna :).

A teraz klasická otázka pre umelca. Čo ťa inšpiruje?

Zaujímavá otázka. Hlavne preto, že nemám na ňu dnes asi jasnú odpoveď. Snažím sa nekopírovať muziku a texty. Inšprovalo ma niekoľko kapiel svojimi textami, no predovšetkým sa snažím zachovať originalitu. Nezáleží mi ani tak na žánroch, ale hlavne na muzike...

Kto, alebo čo je tvojím hudobným vzorom?

Možno to vyznie narcisticky, ale prevažne moje srdce. Hudba ktorú robím, ide z môjho vnútra. Niekedy niekde zazriem - začujem dobrý nápad na skladbu, alebo len podnet, ale ostatné je na mne.

Pôbobil si aj ako spevák v metalovom projekte/kapele Brotherhood. Môžeš nám prezradiť, ako je to v súčasnosti s touto kapelou?

Tak táto otázka je pre mňa veľmi známa. S kapelou máme teoretické dohady, no nie je isté či nahráme ešte ďalší album. Vylúčené to nie je. Mám rozpracované štyri nové skladby, no osud ukáže, či tie skladby budú patriť Brotherhoodu, či Rebornu. Budúcnosť Brotherhood je zatiaľ nejasná, no ja osobne by som bol veľmi rád, keby album Bratstvo Hromu nebol prvý a posledný.

Aj keď je tento rozhovor primárne zameraný na hudbu, mohol by si nám povedať, čo si myslíš o súčasnej národoveckej scéne na Slovensku a v Európe?

Myslím, že je ťažšie písať o ľuďoch s nacionalistickým cítením, keď je ich čoraz menej. Ak si niekto myslí, že bolo niekedy ťažšie byť hrdý na svoj pôvod a milovať svoju zem tak ako dnes, tak sa rozhodne mýli. Láska k vlasti a k svojmu ľudu sú

dnes najhorším zločinom. Ľudia sú natoľko ovplyvnení médiami, alebo zleniveli pre tento problém niečo spraviť. Európska únia je najväčší ničiteľ slobody a hrdosti, no tí najvernejší synovia a dcéry Európy tu budú vždy, aby zachovali dedičstvo našich predkov. Dáva mi svetlo do duše keď viem, že sú tu aj iní okrem mňa, ktorí veria v lepší svet... Večná sláva tým ktorí nezídu z cesty. Radšej zomrieť pre to v čo človek skutočne verí, ako žiť pre nič.

Ktorú osobnosť považuješ za svoj najväčší vzor a prečo?

Nie sú to osoby ktoré sú mi vzorom, ale veľké činy ľudí ktorí verili vo svoje presvedčenie.

Pred nedávnom si vydal nový album s názvom Horizont. Môžeš nám povedať o ňom niečo bližšie?

Tak tento album je zase o niečo odlišnejší, či už spevom, muzikou i textami, jako tie predošlé. Čo je najviac špecifické v tomto albume je blackmetalový spev (miestami). Tento album obsahuje štyri skladby so spevom a štyri instrumentálne skladby. Prvá skladba má názov Cesta osudu - je to skladba o tom, že život nieje vždy jednoduchý, no treba sa držať svojej cesty... Druhá skladba má názov Stratený v temnotách - je o údele vlkodlaka. Tretia skladba má názov Proctvo a je o zachovaní starej viery... Ďalšie skladby sú Triumf smrti, Impérium, Znamenie - jedná sa o Instrumentálne skladby. Siedma skladba nesie názov V tieni - text je o tom, že každý má aj svoju temnú stránku. To by bolo asi tak v skratke všetko. Treba album počuť, aby si každý vedel urobiť presnejší obraz.

Čo by si chcel odkázať čitateľom Prútov a členom Slovenskej spolitosti?

Cesta osudu má len jeden smer . Je ale na každom, aké cestičky si nájde

k cieľu. Najdôležitejšie je však nezísť z cesty.

Čo plánuješ do budúcnosti?

Táto otázka predpokladám sa týka hudby. Plánujem ďalší album, za-

tiaľ len teoreticky, ďalší videoklip (pre tých ktorí by nevedeli, prvý je: REBORN - Cesta bojovníka (official video)). Ďalej konečne nejaký ten koncert. Zatiaľ nič, čo by som mohol

sľubiť. Všetko záleží na okolnostiach a priazni bohov.

*Za redakciu sa pýtal
Jakub Hromoslav Škrabák*

SPOLKY MIERNOSTI

Ludovít Štúr o alkohole. 5. časť

Podakovať Bohu, vo vlasti našej našli sa už aj zakladatelia, podporovatelia, ochrancovia a napomáhateľa spolkov miernosti, samé daktoré vrchnosti sa už o blahodarné spolky tieto, jako sl. Zvolenská, Liptovská a Oravská stolica, zaujali a na čelo sa s ochranou sama naša vláda, o dobro svojich všetkých poddaných úsilne starostlivá, postavila nielen tým, že v iných svojich dedičných krajinách spolky miernosti zakladať a rozširovať dovolila a ich potvrdila, ale aj tým, že v krajine našej árendátorm svojim, na komorských statkoch na ubývanie odbytu pálenky sa žalujúcim, odpovedať dala: že sa ona zo zrasu mravnosti a majetnosti ľudu srdečne teší a škodu z úbytu merania pálenky pochádzajúcu vďačne poniesie. Bodajby túto otcovskú starosť o poddaných svojich všetci majitelia statkov pred očami mali a príklad tento, z miesta najvyššieho pochádzajúci, ochotne a svedomito nasledovali!

Zakladatelia a napomáhateľa spolkov miernosti medzi ľuďom našim sú duchovní ľudu správcovia, farári a učiteľia školskí, ktorým

za šľachetnú ich o vec dobrú a náš ľud starotlivosť vrúčne ďakujeme. Ďakujú im za to všetci dobrí a mená ich s vďačnosťou ohlasujú sa a ohlasovať budú v ústach ľudu nášho. K nim ešte raz obraciame náš hlas s prosbou vrúcnou, aby si ľud náš do biedy zamorený k srdcu pripustili a mu len tak vädnúť a hynúť nedali, ale pozdvihli prenikavý hlas svoj tam, kde sa ľud zvedený sám od seba lepšieho nedomýšľa, a pozdvihnúť nevie. Naši predkovia verili, že sa človek slovom zakliať môže: áno, slovo je mocné, najmocnejšie a vypustené z duše s vrúcnosťou a silou dušu človeka zatrasie a jako víchor vodami ňou zalomcuje. Preto k slovu a k skutku: slovo zachytí, skutok utvrdí človeka. Ale účinkovanie musí byť vytrvanlivé, lebo hlboko sa už tá nákaza do ľudu nášho prežrala, a kto by len začal a zase prekážkami alebo odporom ľudu odstrašený dielo svoje nechal, ten by nielen nič neosožil, ale zadal hlbokú ranu veci dobrej, lebo by ľud len zase, a to po hromžení na výstupok jeho vo výstupku utvrdil a nedôveru k sebe i k popraveniu svojmu vzbudil. Preto každý, kto začína, opásť sa

musí mužnosťou a vytrvanlivosťou a vystúpiť musí so svätým tým predsavzatím, že prv neustane, kým neskončí. Predsudky, ktoré hlavne pri ľude našom pálenke oddanom krušiť a ničiť treba, sú: že pálenka pri robote posilňuje a že v lete chladí: ale jakoby mohlo posilňovať to, čo celý človeka život, jeho zdravie a silu podryva? Či tie tváre vypálené, tá suchota tela na posilňujúci nápoj ukazuje? Dobré jeden rečník toto domnelé posilňovanie zrovnal s rozdrážením mravcov, keď im kto palicou do mraveniska pichne. Že by pálenka v lete chladila, je nerozum: či nerozdráždí pálenka vždy všetky žily a nerozhorúčí krv človeka? Skadialže pochádza v človekovi pálenke oddanom tá váhavosť a neogabalosť tela, či nie od spálenej krvi? A čože prepálilo krv človeka, či nie pálenka?

Pán Kuzmány v prídavku ku kázni svojej vykladá aj pravidlá pre tých, ktorí sa pálenky odriekajú. Pravidlá tieto sú krátke a dobre vyložené, a preto ich aj obecenstvu nášmu predkladáme a porúčame:

I. Cieľ spolku striezlivosti je oratovanie ľudského pokolenia

od tej skazy telesnej i duchovnej, do ktorej pitie pálenky a napospol nestriemnosť vinných i nevinných uvádza.

II. Spôsob dosiahnutia cieľa toho je:

1. Odrieknuť sa až do smrti pitia pálenky, hriateho, borovičky, slivovice, rumu, araku, rozolišu a ktoréhokoľvek mena vypáleného a s čímkoľvek zmiešaného liehu. Vyjíma sa prípadnosť nemoci, v ktorej by to skutočný lekár v lekárstve rozkázal.

2. Deťom, učňom, slúžkam a sluhom, šichníkom, vozníkom (furmanom) pri kúpe a predaji na oldomáš, pri žiadnej hostine, svadbe, krštení, kare atď. nedať pálenku jakéhokoľvek mena na žiaden spôsob.

3. Každého človeka od pálenky odhovárať a proti pálenke svoju ošklivosť všade ukázať.

4. Na žiadnu hostinu, svadbu, krštenie, kar atď. nejst, len keď sa popredku vyjedná, že sa na ňom pálenka nikomu ponúkať nebude.

5. Druhé opojné nápoje, jako víno, pivo atď., len mierne užívať a v dome svojom užívať dopustiť.

Podľa tohoto sa spolky miernosti môžu všade pozakladať. Samo od seba sa rozumie, že všetko násilie pritom vystať a vsutopovanie do spolkov miernosti len presvedčenosti sa nechať musí, inakšie by to žiadnej stálosti nemalo a veci dobrej len škodilo.

Čas je tu, krajanía a rodáci, čas je tu, aby sme i my staré hriechy

odkladali a to, čo nám dobrého podáva, prijímali, čas je tu, aby sme i my peknejšie, šlachetnejšie jako dosiaľ pred svetom sa postavili, čas je tu, aby sme sa sami nad sebou zľutovali! Máme tú nádej, že do novín našich správy jedna po druhej o pokrokoch našich, o vyslobodzovaní sa našom z rabstva pijanského prichádzať budú: prijmeme ich s vďačnosťou, ohlásime s radosťou.

*(Slovenskej národnej novině,
11. číslo, 5. september 1845)*

Eudovít Velislav Štúr

REBORN - HORIZONT

Recenzia najnovšieho albumu

Reborn je kapela, Reborn je umelec, Reborn je pojem, ktorý málo kto skutočne precíti a ocení. Ide o hudobný one-man projekt z Novej Dubnice, ktorý ale nemožno tak jednoducho hudobne a žánrovo zaradiť. Mnohí prirovnávajú Reborn k takzvaným soundtrackom k filmom. Majú z časti pravdu, pretože jeho hudba má epickú, až výpravnú atmosféru a atmosféra je to, čo najviac udrie do uší, keď hudbu počúvame. Reborn svoju hudbu komponuje na elektronických klávesoch, nenájdeme v nej teda mocné gitarové riffy, či gitarové sóla. Autor sám definuje svoju hudbu ako ambient, no ja si myslím, že nie je iba jednoduchým ambientom, obsahuje toho oveľa viac. Napríklad prvky neoklasiky, martial, military popu a folku. Ale vlastne každý má z časti pravdu, pretože hudba Rebornu obsahuje naozaj toto všetko.

Čo ma veľmi potešilo, dostalo sa mi do rúk najnovšie CD od Rebornu. Vydané bolo nedávno a tak som ho dostal do rúk dá sa povedať ešte horúce, takže táto recenzia bude pravdepodobne prvá. Horizont je v poradí štvrtý album, ak nepočítame reedíciu debutového albumu

National front, ktorý vyšiel v roku 2007 a znova vydaný bol v roku 2011. Do predošlej tvorby môžeme zaradiť i albumy Ragnarok (2009) a Karpathia (2011). Projekt Reborn vznikol v roku 2006 a stále sa drží ako stálica na národoveckej hudobnej scéne, čo je naozaj skôr

výnimkou, ako pravidlom. Veľa národoveckých kapiel sa rozpadlo, pravdepodobne vplyvom tvorivého vyžiarovania, ale tento článok nie je o tom. O tvorivé vyžiarovanie nemožno hovoriť v prípade Rebornu, pretože každý album je niečím špecifický, niečím iný a zaujímavý. A tak si

nájde skoro každý v niektorom albume niečo, čo mu sadne a čo je jeho srdcu blízke.

Ale podme si konečne niečo napísať o samotnom najnovšom albume - Horizont. Veľmi rád využívam pri recenzovaní metódu hodnotenia najskôr obalu a potom sa dostanem k samotnému obsahu CD. Využijem to i v tomto prípade. Album bol vydaný metódou DIY (Do It Yourself), teda urob si sám. Toto CD nebolo vydané cez žiadne hudobné vydavateľstvo, autor si ho vydal sám. Preto je zvonajšok trochu skromnejší, no veľmi dobre plní svoj účel. Ak sa hudbychtivý poslucháč zameria na oba Horizontu a nikdy o tejto hudbe nepočul, pravdepodobne nadobudne dojem, že ide o black metalovú kapelu. Obal CD tak naozaj vyzerá, keď zoberieme do úvahy najmä logo projektu a dosť temnú fotografiu na prednej strane obalu. Ale bude to pravdepodobne tým, že obal je čiernobiely. Osobne si myslím, aj keď viem, že autor má

skromné možnosti, že obal mohol byť spracovaný lepšie a zaujímavejšie.

A teraz konečne prejdeme k tomu podstatnému, teda k obsahu CD. Ak niekto, kto má pri pohľade na obal pocit, že ide o black metal, tak nie je tak úplne mimo kurzu. Nenájdeme tu síce mrazivý zvuk gitár, či bicie ako gulometnú palbu, ktoré sú typické pre tento hudobný žáner, ale nájdeme tu iný prvok, ktorý je špecifický pre black metal a tým je blackový vokál, ktorý je použitý na tomto albume. Aj týmto sa Horizont líši od ostatných albumov. Horizont je podľa mňa najviac atmosferický zo všetkých albumov a tematicky je tiež trochu inak stavaný. Nie je to hudba na párty na piatkový večer, je to skôr hudba na nočné premýšľanie a rozjímanie nad svojim osudom, či nad cestou, ktorú sme nastúpili. Reborn využíva podľa mňa kráľovský nástroj a tým je piano, ktoré svojimi tónmi nabudzuje tú úžasnú atmosféru. Dávno som nemal z hudby zimomriavky, no Reborn

to dokázal. Neboli to zimomriavky zo zlého výkonu, ale tie pozitívne zimomriavky, ktoré vyvolá hudba v človeku ak mu tóny hudby udrú na jeho srdce.

Album obsahuje štyri skladby so spevom a štyri skladby inštrumentálne. Prvé tri skladby sú so spevom - Cesta osudu, Stratený v temnotách a Proctvo. Ďalšie skladby - Triumf smrti, Impérium, Znamenie a V tieni sú inštrumentálne a posledná skladba Horizont je zase so spevom. Spev už nie je taký častý ako na predošliých albumoch, ale je naozaj kvalitný, čo sa týka čistého spevu i blackového vokálu. O tom, o čom sú skladby a aká je ich téma sa nebudem rozpisovať, pretože skladby treba prežiť. Náročky som napísal prežiť, pretože tento album sa nepočúva, tento album sa prežíva, precituje. Nie je to tuctová hudba a tuctový album, preto nie každý ocení jeho kvality, preto by som ho odporučil náročným milovníkom skutočne kvalitnej hudby.

Niektoré momenty albumu mi pripomenuli napríklad ambientno-folkový epický projekt Strigor, albumy Rod Strigorov alebo Pút kráľa Strachana, najmä skladba Proctvo. Iné časti albumu mi zase pripomenuli soundtrack od skladateľa Basila Poledourisa k filmu Barbar Conan, ktorý ja osobne považujem za najlepší soundtrack všetkých čias. Aj keď niekomu sa skladby môžu zdať monotónne, ja som sa pri počúvaní určite nenudil. Hudba je napriek minimalizmu dynamická a nenudí.

Album Horizont určite nie je horizontom, teda vrcholom tvorivosti Rebornu. Pretože si myslím, že autor sám má ešte mnoho nápadov, s ktorými naše hudobné duše pohladí a poteší. Tak ako som písal, že hudba Rebornu vychádza zo srdca autora, tak jeho hudba preniká do našich srdca, teda ak sú plné citov a emócií a to si myslím, že srdcia Slovanov a hlavne národovcov sú.

Jakub Hromoslav Škrabák

OBJEDNAJTE SI CD OD REBORNUI!
NOVÝ ALBUM HORIZONT 5€
STARŠÍ ALBUM RAGNAROK 5€
OBJEDNÁVAJTE NA OBCHOD@POSPOLITOST.ORG POŠTOVNÉ 3€

ČO SPÁJA EURÓPANOV?

Esej

V časoch keď Európa umiera, sa pýtate čo nás ešte drží spolu? Ak si myslíte, že nejaký prázdny pojem, ktorým je Európska únia môže vyvolávať v ľuďoch pocit toho, že niekde patria, tak sa fatálne mýlite. Ja nebudem písať nič, čím by som sa chcel niekomu zavďačiť, ukážem vám však pohľad na to, čo nás rozdeľuje a zároveň nás spája. Naše odcudzenie, anonymita a prázdne životy nás spojili v jednom obraze z ktorého krváca Európa a duch európskeho človeka. So slepou hrdosťou porúcať ostatným a svojim si neuvedomujeme vlastný úpadok, to všetko nás spája.

Globalizácia ako ideálna cesta spojiť ľudí a dopriať im nepretržitý kontakt či slobodu ich uzavrela putami šedých životov aj napriek možnostiam, ktoré sú dnes tak glorifikované. Priemerný Európan zahľtený konzumom vo svojom anonymnom svete materializmu už ani nepremýšľa či môže Európanov niečo držať pokope, celý jeho svet je utopený v hone za materiálnymi statkami. Dnešného človeka vytvorila spoločnosť ako svoj obraz a je priam smutné sa tomu prizerať. Chceme mať všetko a hneď, dokonca si aj zaplatíme aby sme nemuseli spraviť dva kroky navyše. Rýchlo sa najesť, rýchle kurzy jazyka, rýchle informácie jednoducho všetko, len aby sme nemuseli čakať. Naše životy sa zrýchľujú a v tej rýchlosti si ani nevšimneme, že sme spoločnosťou

ľudí jedného kontinentu. Pohodnosť hovejúceho si človeka vo svojom bezpečnom byte, zatvorený pred všetkým navôkol sa stala prioritou dnešných dní. Zahľadený do svojho „ja“ s predstavou o výnimočnosti a individualite skrz moderné výdobytky techniky a bizarností najrôznejšieho charakteru, to je Európan, to je odumierajúci článok nášho sveta. Individualizmus a ignorácia pokorili všetko, dokonca aj boha, ktorého ako povedal Fridrich Nietzsche sme zabili.

Týchto ľudí dnes drží pohromade už len rast ekonomických tabuliek a grafov, drancovanie krajiny navôkol pod heslom „rozvoja krajiny“. Betónové monštrá sa stali dominantou, priam siluetou a tieňom Európy uväznenej vo svojich vlastných kliešťoch. Presne to

nás drží pohromade, priam nás to dusí vo vlastnom životnom priestore, kde sme sa spoločne uväznili. Keď sme už zistili, že „niečo“ je zle, začali sme uvažovať o ekológii. Záchranu sveta sme ako „svorní“ Európania zverili do rúk všemohúceho pokroku a neobmedzeného antropocentrizmu. Samozrejme sa objavili aj hlasy o snahe byť prírodným a byť „eko“ vo forme bioproduktov. Táto smiešna a krátkozraká pretváarka o návrate k prírode a jej ochrany je však len zúfalým výkrikom do tmy rovnako ako utešovanie si svedomia týmto pokryteckým aktom. Všetky veci prevyšujúce človeka sa stali dávno zabudnutými a aj príroda je dnes opisovaná ako matematické vzorce pre zisk, či priestor pre nový hotel. Novými modlami sa stali peniaze a imaginárne čísla na bankovom

úcte ľudí, ktorí sú skrz tieto pseudohodnoty prezentovaní ako idoly spoločnosti. Posadnutosť získavania čo najväčších zbytočností sa stala cieľom všedných dní, veď sa len stačí pozrieť navôkol za aké absurdnosti sme ochotní sa tlačiť v regáloch nákupných centier. Svoje životy sme zverili 50 percentným zľavám v obchodných domoch a „exkluzívnym“ televíznym programom, ktoré sa nám snažia ukázať, akí sme úžasní narozdiel od tých „sedliakov“ prezentujúcich sa v príjmači. Takýto bezduchý človek, odrezaný od reality nemá žiadne povedomie o akejsi „európskosti“ či jeho integrite v etniku či národe. Pojem slobody a slobodného podieľania sa na riadení štátu sú len prázdne ulity, ktoré dávajú týmto odcudzeným jedincom ilúziu o ich potrebe pre

spoločnosť. Pritom človek dennodenne zatvorený v kancelárii alebo továrni pri svojej frustrujúcej práci dostáva naservírovaný brainwashing z médií, podľa ktorého volí svojich zástupcov na základe toho, či dokážu uspokojiť jeho túžby. Ich neobľomnosť a neochvejnnosť žiariacej individuality im umocňuje mocný nástroj internetu, kde sa dokážu pohádať aj o tom, či zajtra bude pršať alebo svietiť slnko. Nedokážu sa zhodnúť ani len so svojim susedom, nie to ešte uvažovať o akej si spolupatričnosti európskeho kontinentu. Pokiaľ sa však nájde silne presvedčený nacionalista, tak jediný čoho je schopný, je sledovať hokej v televízii a obliecť si trendové oblečenie svojej subkultúry. Je to len jeden z ďalších faktorov, ako si ľudia vytvárajú myšlienky vzájomnosti,

ktorá stojí na konformite a uniformite.

Najsmutnejším článkom do tejto mozajky patrí fakt, že na takýto obraz sme odsúdili aj svoje deti, ktorým sme ukázali hodnoty v podobe najnovšieho mobilu, farieb na vlasy, prízemných seriálov, reality show a sne o tom, že raz budú zarábať obrovské peniaze. Odcudzenosť je najvýstižnejšie slovo detstva 21. storočia, pričom dieťa s mobilom v ruke neustále stláčajúce tlačidlá ostalo spokojné, zatiaľ čo jeho rodičia trávajú väčšinu času vo svojej práci. So všetkou správnosťou predsa nie je možné nič proti tomu namietat, veď sme tým podporili ich individualitu, slobodu a rozvoj! Vystihuje to myšlienka Alana Benoista, že „liberalizmus zdôrazňuje myšlienku, že individuálne záujmy nesmú byť obetované spoločnému záujmu“.

Čo dnes Európanov drží pokope je dekadencia, ktorú ospravedľujú fanatickou vierou v pokrok. Korupcia, neschopnosť dosiahnuť názorový konsenzus, materializmus, strata integrity, presne to je to, čo spája Európu a v čom sa spoločne potápa ku dnu. Tak ako povedal Rene Guenon vo svojej publikácii Kríza moderného sveta, nachádzame sa v období krízy nášho veku, ktorý hinduisti nazývajú Kali-juga. A tak ako sa klameme všetkým navôkol, aj súťaž v tejto eseji je len klam seba samých, ktorým by ste sme chceli upokojovať naše svedomia a vymazané pamäte iných, že všetko je v poriadku.

Stanislav

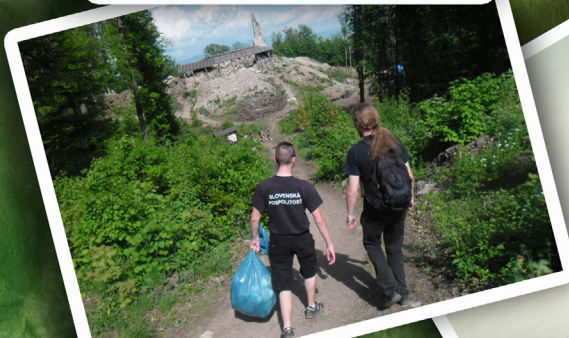
PRETRVANIE

TRADÍCIA - ROD - ZEM WWW.PRETRVANIE.INFO

ZAPOJ SA AJ TY!

PRÍRODA/ZDRAVIE/NACIONALIZMUS

WWW.POSPOLITOST.ORG

TLAČTE, KOPÍRUJTE, ROZŠIRUJTE!

BUDEME RADI, AK NÁS FINANČNE PODPORÍTE. Č.Ú. : 2625845571/1100
KONTAKT NA REDAKCIU: PRUTY@POSPOLITOST.ORG / WWW.POSPOLITOST.ORG